

A Tale of Two Souls IV

Chapter 1 pt 1

ליקוטי ספר של בינונים אמרים ה

פרק א תניא [בספ"ג דנדה] משביעים אותו

תהי צדיק ואל תהי רשע ואפי' כל

העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע
וצריך להבין דהא תנן [אבות פ"ב] ואל תהי רשע בפני
עצמך וגם אם יהיה בעיניו כרשע ירע לבבו ויהיה עצב
ולא יוכל לעבו' ה' בשמחה ובטוב לבב ואם לא ירע לבבו
כלל מזה יכול לבוא לידי קלות ח"ו. אך הענין כי הנה
מצינו בגמרא ה' חלוקות. צדיק וטוב לו צדיק ורע לו רשע
וטוב לו רשע ורע לו ובינוני. ופירשו בגמרא צדיק וטוב לו
צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור וברעיא
מהימנא פ' משפטים פי' צדיק ורע לו שדמע שבו כפוף
לטוב וכו' ובגמרא ספ"ט דברכות צדיקים יצ"ט שופמן כו'
רשעים יצה"ד שופמן בינונים זה וזה שופמן וכו' אמר רבה
כגון אנא בינוני א"ל אביי לא שביק מד חיי לכל בריה
וכו' ולהבין כל זה באר היטב וגם להבין מה שאמר איוב
[ב"ב פ"א] רבש"ע בראת צדיקי' בראת רשעי' כו' והא
צדיק ורשע לא קאמר. וגם להבין מהות מדרגת הבינוני
שבדאי אינו מחצה זכויות ומחצה עונות שא"כ איך טעה
רבה בעצמו לומר שהוא בינוני ונדע דלא פסיק פומיה
מגידסא עד שאפי' מלאך המות לא היה יכול לשלוט בו
ואיך היה יכול למעות במחצה עונות ח"ו. ועוד שהרי
בשעה שעושה עונות נקרא רשע גמור [ואם אח"כ עשה
תשובה נקרא צדיק גמור] ואפילו העובר על איסור קל
של דברי סופרים מקרי רשע כדאיתא בפ"ב דיבמות
ובפ"ק דנדה ואפילו מי שיש בידו למחות ולא מיחה נק'
רשע [בפ"ו דשבועות] וכ"ש וק"ו במבטל איזו מ"ע שאפש'
לו לקיימה כמו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק

שעליו

רישא כרבנן יוחיד ורבים *הלכה כרבים פשיטא מרו דחויא מסתברא מעמא
דרבי ישמעאל דקמסייע ליה קדאי קמ"ל דרש רבי שמלאי למה הילך דומה
במעו אמו לפנקס שמקפיל זמנה ידיו על שתי צדעיו שתי אצילו על ב'
ארכובותיו וב' עקביו על ב' עגבותיו וראשי מונה לו בין ברכיו ופיו סתום
וטבורו פתוח ואוכל ממה שאמו אוכלת ושוחה ממה שאמו שוחה ואינו
מוציא רעי שמא יהרג את אמו *וכיון שיצא לאור העולם נפתח הסתם
ונסתם הפתוח שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה ארת ונר דלוק לו
על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו שנאמר *בהלו נרו עלי ראשי

ברך חשבע כל לשון כי לי תכרע כל ברך זה יום המיתה שנאמר לפניך יברעו
כל יורדי עפר חשבע כל לשון זה יום הלידה שנאמר *נק כפים ובר לבב
אשר לא נשא לישא נפשו ולא נשבע למרמה ומה היא השביעה שמשביעין
אותו תהי צדיק ואל תהי רשע ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה
היה בעיניך כרשע *והרי יודע שהקב"ה מהור ומשרתיו סתורים ונישמה שנתן
בך מהורה היא אם אתה משמרה כשתרה מוטב ואם לא הריני נוטלת
ממך חנא דבי ר' ישמעאל משל לכהן שמסר תרומה לעם הארץ ואמר לו אם
אתה משמרה כשתרה מוטב ואם לא הריני שורפה לפניך א"ר אלעזר

רב שרביא אמר כגון שוועיה ויש
לפרוודור ומי חיי *והתניא *כיון שיצא לאור
העולם נפתח הסתם ונסתם הפתוח שאלמלא
כן אין יכול לחיות אפילו שעה אחת הבא
במאי עסקנן כגון דונתיה אישתא אישתא
האנו טולמיט טולמיט דודיה או דבי כל

עובדי טובים נתן לו שנאמר *ונפליטו אני ועמך בקש להודיעו דרכיו של הקב"ה נתן לו שנא' *הודיעני נא את
דרכיך אמר לפניו רבש"ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו אמר לו
משה צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן
רשע : אמר מר צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו רשע בן
וכתיב *וכנים לא יומתו על אבות ורמזין *קדאי אהרדי ומשנינן לא קשיא הא כשאוחז מעשה אבותיהם בידהם
הא כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידהם אלא הבי קא"ל צדיק וטוב לו צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו
גמור רשע וטוב לו רשע שאינו גמור רשע ורע לו רשע גמור ופליגא דר' מאיר דא"ר מאיר שחיים נתנו לו וארת
לא נתנו לו שנא' *ודגתי אח אשר ארזן ארזן שאינו נתן ורחמתי את אשר ארזם ארזם שאינו נתן *ויאמר לא תוכל

תניא רבי יוסי הגלילי אומר צדיקים יצר
טוב שופמן שנאמר *ולבי חלל בקרבי *וי
רשעים יצר רע שופמן שנאמר *נאם פשע *וי
לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד
עניו בינונים זה וזה שופמן שנאמר *יעמוד *וי
לימין אביין להושיע משופמי נפשו אמר
*רבא כגון אנו בינונים אמר ליה אביי לא
שביק מד חיי לכל בריה ואמר רבא לא
איברי עלמא אלא לרשיעי גמורי או לצדיקי

ליקוטי אמרים

שעליו רשע ח"ל כי דבר ה' בזה וגו' הכרת תכרת וגו' ופשיטא דמקרי רשע טפי מעובר איסור דרבנן וא"כ ע"כ הבינוני אין בו אפי' עון ביטול תורה ומש"ה מעה רבה בעצמו לומר שהוא בינוני*

הנהח

(ומ"ש בוותר ח"צ ד' רל"א כל שמסופקין עונותיו וכו' היא שאלת רב המנוא לאלוהי אבל לפי תשובת אלוהי שם פי' צדיק ורע לו הוא כמ"ש בר"ם פרשה משפטים הלעיל ושבעים פנים לתורה) :

והא דאמרי' בעלמא דמחצי' על מחצה מקרי בינוני ורוב זכויות מקרי צדיק הוא שם המושאל לענין שבר ועונש לפי שגדון אחד רובו ומקרי צדיק בדינו מאחר שזוכה בדין אבל לענין אמותת

שם התואר והמעלה של מעלת ומדרגת חלוקות צדיקים ובינונים ארו"ל צדיקים יצ"ט שופמן שנא' ורבי חלף בקרבי שאין לו יצה"ר כי הרגו בתענית אבל כל מי שלא הגיע למדרגה זו אף שזכויותיו מרובים על עונותיו אינו במעלת ומדרגת צדיק כלל ולכן ארו"ל במדרש ראה הקב"ה בצדיקים שהם מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור וכו' וכמ"ש וצדיק יסוד עולם : אך ביאור הענין על פי מ"ש הרח"ו ז"ל בשער הקדושה [ובע"ח שער נ' פ"ב] דלכל איש ישראל אחד צדיק ואחד רשע יש שתי גשמות דכתיב וגשמות אני עשיתי שהן שתי גשמות נפש אחת מצד הקליפה וסגרא אחרא והיא המתלבשת בדם האדם להחיות הגוף וכדכתיב כי נפש הבשר בדם היא וממנה באות כל המדות רעות מארבע יסודות רעים שבה דהיינו כעס וגאווה מיסוד האש שנגבה למעלה . ותאות התענוגים מיסוד המים כי המים מצמידים כל מיני תענוג . והללות וליצנות והתפארות ודברים בטלים

ליקוטי אמרים

מיסוד הרוח . ועצלות ועצבות מיסוד העפר . וגם מדות טובות שבטבע כל ישראל בתולדותם כמו רחמנות וג"ח באות ממנה כי בישראל נפש זו דקליפה היא מקליפ' בונה שיש בה ג"כ טוב והיא מסוד עין הרעת טוב ורע : משא"כ גפשות אומות עובדי גלולים הן משאר קליפות טמאות שאין בהן טוב כלל כמ"ש בע"ח שער מ"ט פ"ג וכל מינו דעבדין האומות עובדי גלולים לגרמייהו עבדין וכדאיתא בגמרא ע"פ וחסד לאומים חסאת שכל צדקה וחסד שאומות עובדי גלולים עושין אינן אלא להתייחד בו : **פרק ב ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה** ממעל ממש כמ"ש ויפח באפיו

גשמת חיים ואתה נפחת בי וכמ"ש בוותר מאן דנפח מתוכיה נפח פי' מתוכיותו ומפנימיותו שתוכיות ופנימיות החיות שבאדם מוציא בגפיתו בכת : כך עד"ס גשמות ישראל עלו במחשבה בדכתיב בני בכורי ישראל בנים אתם לה' אלהיכם פי' כמו שהבן נמשך ממנו האב כך כביכול גשמת כל איש ישראל גמשה ממחשבתו וחכמתו ית' דאיתו חכום ולא בחכמה ידיעה אלא הוא

הנהח

והודו לו חכמי הקבלה כמ"ש בפרדס ספרים"ק וגם לפי קבלת האר"י ז"ל יציבא מילתא בסוד התלבשות אור א"ס ב"ה על ידי צמצום רבים בבליים דחכ"ד דאצ"ל' אך לא למעלה מהאצ"ל' וכמ"ש בס"א יא"ס ב"ה סודם ומתבשר רוספות אין קץ למעלה מעלה מסהות וכו' חכ"ד עד שמונת וכו' חכ"ד נחשבת בעשייה גוספיות אצ"ל ית' כמ"ש בולם בחכמה עשית :

וחכמתו א' וכמ"ש הרמב"ם* שהוא המדע והוא היודע בו' ודבר זה אין ביכולת האדם להבינו על בוריו בו' בדכתיב תחקר אלוה תמצא וכתיב כי לא מתשבותי מחשבותיכם וגו' ואף שיש רבבות מיני חלוקי מדרגות בגשמו' גבוה על גבוה לאין